

Peinture de Carosfeld

Histoire d'une femme généreuse

La sunamite

Le livre des Rois nous raconte comment le prophète Elisée récompensa l'hospitalière femme de Sunam.

מלכים ב' פרק ד'

^א ויהי היום ויעבר אלישע אל-שונם, ושם אשה גדולה, ותחזק-בו, לאכל-לחם; ויהי מדי עברו, יסר שמה לאכל-לחם. ^ב ותאמר, אל-אישה, הנה-נא ידעתי, כי איש אלהים קדוש הוא-- עבר עלינו, תמיד. נעשה-נא עלית-קיר קטנה, ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה; והיה בבאו אלינו, יסור שמה. ^ג ויהי היום, ויבא שמה; ויסר אל-העליה, וישכב-שמה. ^ד ויאמר אל-גיחזי נערו, קרא לשונמית הזאת; ויקרא-לה--ותעמד, לפניו. ^ה ויאמר לו, אמר-נא אליה הנה חרדת אלינו את-כל-החרדה הזאת, מה לעשות לך, היש לדבר-לך אל-המלך או אל-שר הצבא; ותאמר, בתוך עמי אנכי ישבת. ^ו ויאמר, ומה לעשות לה; ויאמר גיחזי, אבל בן אין-לה--ואישה זקן. ^ז ויאמר, קרא-לה; ויקרא-לה--ותעמד, בפתח. ^ח ויאמר, למועד הזה פעת חיה, אתי (את), חבקת בן; ותאמר, אל-אדני איש האלהים--אל-תכזב, בשפחתך. ^ט ותהר האשה, ותלד בן, למועד הזה פעת חיה, אשר-דבר אליה אלישע. ^י ויגדל, הילד; ויהי היום, ויצא אל-אביו אל-הקצרים. ^{יא} ויאמר אל-אביו, ראשי ראשי; ויאמר, אל-הנער, שאהו, אל-אמו. ^{יב} וישא-הו--ויביאהו, אל-אמו; וישב על-ברכיה עד-הצהרים, וימת. ^{יג} ותעל, ותשכבהו, על-מטת, איש האלהים; ותסגר בעדו, ותצא. ^{יד} ותקרא, אל-אישה, ותאמר שלחה נא לי אחד מן-הנערים, ואחת האתנות; וארוצה עד-איש האלהים, ואשובה. ^{טו} ויאמר, מדוע אתי (את) הלכתי (הלכת) אליו היום--לא-חדש, ולא שבת; ותאמר, שלום. ^{טז} ותחבש, האתון, ותאמר אל-נערה, נהג ולך; אל-תעצר-לי לרכב, כי אם-אמרתי לך. ^{טז} ותלך, ותבא אל-איש האלהים--אל-הר הפרמל; ויהי כראות איש-האלהים אתה, מנגד, ויאמר אל-גיחזי נערו, הנה השונמית הלז. ^{יז} עתה, רויץ-נא לקראתה, ואמר-לה השלום לך השלום לאישך, השלום לילד; ותאמר, שלום. ^{יח} ותבא אל-איש האלהים, אל-ההר, ותחזק, ברגליו; ויגש גיחזי להדפה, ויאמר איש האלהים הרפה-לה כי-נפשה מרה-לה, ויהוה העלים ממני, ולא הגיד לי. ^{יט} ותאמר, השאלתי בן מאת אדני; הלא אמרתי, לא תשלה אתי. ^כ ויאמר לגיחזי חגר מתניך, וקח משענתי בידך ולך, כי-תמצא איש לא תברכנו, וכי-יברכך איש לא תעננו; ושמת משענתי, על-פני הנער. ^{כא} ותאמר אם הנער, חי-יהוה וחי-נפשיך אם-אעזבך; ויקם, וילך אחריה. ^{כב} וגיחזי עבר לפניו, וישם את-המשענת על-פני הנער, ואין קול, ואין קשב; וישב לקראתו ויגד-לו לאמר, לא הקיץ הנער. ^{כג} ויבא אלישע, הביתה; והנה הנער מת, משכב על-מטתו. ^{כד} ויבא, ויסגר הדלת בעד שניהם; ויתפלל, אל-יהוה. ^{כה} ויעל וישכב על-הילד, וישם פיו על-פיו ועיניו על-עיניו וכפיו על-כפיו, ויגהר, עליו; ויחם, בשר הילד. ^{כו} וישב וילך בבית, אחת הנה ואחת הנה, ויעל, ויגהר עליו; ויזורר הנער עד-שבע פעמים, ויפקח הנער את-עיניו. ^{כז} ויקרא אל-גיחזי, ויאמר קרא אל-השונמית הזאת, ויקראה, ותבא אליו; ויאמר, שאי בנך. ^{כח} ותבא ותפל על-רגליו, ותשתחו ארצה; ותשא את-בנה, ותצא. {פ}

2 Rois, chap. 4

8 Il arriva, un jour, qu'Elisée se rendit à Sunâm. Là vivait une femme de distinction, qui le pressa de manger chez elle. Depuis, chaque fois qu'il passait par cette ville, c'est là qu'il entraînait pour manger. 9 Elle dit à son époux: "Certes, je sais que c'est un homme de Dieu, un saint, cet homme qui nous visite toujours. 10 Préparons, je te prie, une petite cellule avec des murs, et plaçons-y, pour son usage, lit, table, siège et flambeau; lorsqu'il viendra chez nous, il pourra s'y retirer." 11 Or, un jour, passant par là, il se retira dans la cellule et y coucha. 12 Et il dit à Ghéhazi, son serviteur: "Appelle cette Sunamite." Il l'appela, et elle se présenta devant lui. 13 Il lui avait dit: "Parle ainsi à cette femme: Puisque tu t'es donné pour nous tout ce trouble, que faut-il faire en ta faveur? Y a-t-il à s'employer pour toi auprès du roi ou du général d'armée?" Elle répondit "Je vis tranquille au milieu de mes concitoyens." 14 Il reprit "Que faire pour elle?" Ghéhazi repartit: "Eh mais! Elle n'a point de fils, et son époux est un vieillard." 15 Il dit "Appelle-la." Il l'appela, et elle se présenta sur le seuil. 16 Il lui dit: "A pareille époque, au retour de cette saison, tu presseras un fils dans tes bras." Elle répondit: "Ah! Mon seigneur, homme de Dieu, ne trompe pas ta servante!" 17 Cette femme conçut, et elle mit au monde un fils à pareille époque, au retour de la même saison, ainsi que l'avait dit Elisée. 18 L'enfant grandit. Or, un jour, il était allé trouver son père, auprès des moissonneurs; 19 il cria à son père: "Ma tête! Ma tête!" Celui-ci dit au serviteur: "Porte-le chez sa mère." 20 Il l'emporta et le remit à sa mère; il resta dans son giron jusqu'à midi, et mourut. 21 Alors elle monta, le plaça sur le lit de l'homme de Dieu, ferma sur lui la porte, et sortit. 22 Elle manda son époux et lui dit: "Envoie-moi, je te prie, un serviteur avec une ânesse; je cours chez l'homme de Dieu et je reviens." 23 Il répondit: "Pourquoi vas-tu chez lui aujourd'hui? Il n'y a point de néoménie, point de fête." Elle repartit: "Sois tranquille." 24 Elle sella l'ânesse et dit à son serviteur: "Conduis toujours, et n'arrête ma course que lorsque je te l'ordonnerai." 25 Elle voyagea ainsi, et parvint jusqu'à l'homme de Dieu, au mont Carmel. L'apercevant de loin, l'homme de Dieu dit à Ghéhazi, son serviteur: "Voici la Sunamite! 26 Or çà, cours à sa rencontre, et dis-lui: Es-tu en paix? Ton époux est-il en paix? en paix, l'enfant?" Elle répondit "En paix." 27 Arrivée près de l'homme de Dieu, sur la montagne, elle embrassa ses pieds. Ghéhazi se disposait à la repousser; mais l'homme de Dieu dit: "Laisse-la, car son âme est contristée; l'Eternel m'en a caché la cause, il ne me l'a pas révélée." 28 Elle dit: "Est-ce que j'avais demandé un fils à mon seigneur? N'ai-je pas dit: Ne m'abuse point?" 29 Il dit à Ghéhazi: "Ceins tes reins, prends mon bâton dans ta main et pars. Si tu rencontres quelqu'un, ne le salue pas; si quelqu'un te salue, ne lui réponds point. Tu poseras mon bâton sur la face de l'enfant." 30 La mère de l'enfant s'écria: "Par l'Eternel et par ta propre vie si je te quitte!" Il se leva et la suivit. 31 Ghéhazi les avait devancés; il avait posé le bâton sur le visage de l'enfant, mais pas un souffle, pas un mouvement. Il retourna à la rencontre du prophète et lui dit: "L'enfant n'est pas revenu à lui." 32 Elisée entra dans la chambre, et il vit l'enfant inanimé, étendu sur son lit. 33 Il alla fermer la porte sur eux deux, puis invoqua le Seigneur. 34 Il monta sur le lit, se coucha sur l'enfant, appliqua sa bouche sur sa bouche, ses yeux sur ses yeux, ses mains sur les siennes, et resta étendu sur lui; la chaleur revint dans les membres de l'enfant. 35 Elisée quitta le lit, parcourut la chambre en long et en large, s'étendit de nouveau sur l'enfant; celui-ci éternua par sept fois et rouvrit les yeux. 36 Le prophète appela Ghéhazi et dit: "Appelle cette Sunamite." Il l'appela, elle vint à lui, et il dit: "Emporte ton fils!" 37 Elle vint tomber à ses pieds et se prosterna contre terre; puis elle prit son fils et se retira.

Source : [Prophètes Rois 2 ch. 4, v. 1](#)